

8. Матвейчук Л. О. Електронне урядування: правовий аспект. *Інвестиції: практика та досвід*. 2016. № 9. С. 85–88.
9. Указ Президента України «Про введення воєнного стану в Україні». № 64/2022 від 24 лютого 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#Text>
10. Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання забезпечення функціонування інформаційно-комунікаційних систем, електронних комунікаційних систем, публічних електронних реєстрів в умовах воєнного стану» № 263 від 12 березня 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/263-2022-%D0%BF#Text>
11. Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 6 березня 2022 р. № 209» № 364 від 24 березня 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/364-2022-%D0%BF#Text>
12. Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо діяльності нотаріусів та функціонування єдиних та державних реєстрів, держателем яких є Міністерство юстиції, в умовах воєнного стану» № 480 від 24 березня 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/480-2022-%D0%BF#Text>
13. Закон України «Про хмарні послуги» № 2075-IX від 17 лютого 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2075-20#Text>
14. Закон України «Про забезпечення функціонування ІКТ та публічних реєстрів» № 2130-IX від 15 березня 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2130-20#Text>
15. Закон України «Про внесення змін до Закону України “Про електронні комунікації” щодо підвищення ефективності організації роботи постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг в умовах воєнного стану» № 2240-IX від 3 травня 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2240-20#Text>
16. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо покращення управління у сфері електронних комунікацій» № 2529-IX від 16 серпня 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2529-20#Text>
17. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення умов для відновлення та розвитку електронних комунікаційних мереж» № 2530-IX від 16 серпня 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2530-20#Text>
18. Закон України «Щодо забезпечення укладення угоди між Україною та Європейським Союзом про взаємне визнання кваліфікованих електронних довірчих послуг та імплементації законодавства Європейського Союзу у сфері електронної ідентифікації» № 2801-IX від 1 грудня 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-20#Text>
19. Постанова Верховної Ради України «Про затвердження завдань Національної програми інформатизації на 2022–2024 роки» № 2360-IX від 8 липня 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2360-IX#Text>
20. Закон України «Про національну програму інформатизації» № 2807-IX від 1 грудня 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/74/98-%D0%B2%D1%80#Text>
21. Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання внесення інформації до паспорта громадянина України для виїзду за кордон» № 170 від 28 лютого 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/170-2022-%D0%BF#Text>

УДК: 327.019.57

ПІВНІЧНА КОРЕЯ, ПАРАГВАЙ ТА АНТИУКРАЇНЬСКА ПРОПАГАНДА В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОТИСТОЯННІ

Ю. Д. Паламарчук, І. В. Мацицина

Анотація. Розглядаючи українські та російські засоби інформації, стаття має на меті: по-перше, розглянути та проаналізувати парадигми «Україна – Північна Корея», «Україна – Парагвай»; по-друге, розглянути вплив агентури кремля на поширення цієї парадигми через твіттер-ботів та блогерів; по-третє, розглянути та проаналізувати вплив цієї парадигми на інфопростір в Україні та за кордоном.

Ключові слова: Україна, Північна Корея, пропаганда, Парагвай, війна, Твіттер.

Російська війна проти України розпочалася ще у далекому 2014 році, принісши на землю нашої країни окупацію, руйнування, смерті. Пропаганда путінського режиму безпосередньо має вплив на український інформаційний простір від встановлення української державності у 1991 році. Пропагандистська машина РФ змінюється залежно від міжнародної ситуації щодо українського питання. Тому у цій статті будуть розглянуті свіжі кейси новітньої російської пропаганди – створення та поширення парадигм «Україна – Північна Корея» та «Україна – Парагвай», тобто відповідно до цієї інформаційної кампанії Україну чекає в майбутньому або «Північнокорейський» або «Парагвайський» сценарії. Ці кейси антиукраїнської пропаганди і всере-

дині держави, і ззовні на міжнародно-політичній арені потрібно поділити на **проросійську пропаганду**, яка здійснюється московськими та українськими твітер-ботами, які працюють на посилення розбрату та зради серед українського споживача контенту; та **міжнародну пропаганду**, яка спрямована на формування антиукраїнської думки щодо безвиході та непотрібності продовжувати підтримку України в війні.

Отже, до **першого типу пропаганди (проросійської)** належить більшість російсько- та україномовних акаунтів та ботів і блогерів-мільйонників у соцмережі Твіттер, які або були відносно нещодавно створені (як подано у нас на рис. 1, акаунт був створений у 2024 році), або в назві свого каналу мають у використанні значків (емодзі) двох прапорів країн – Північної Кореї та Парагваю [1].

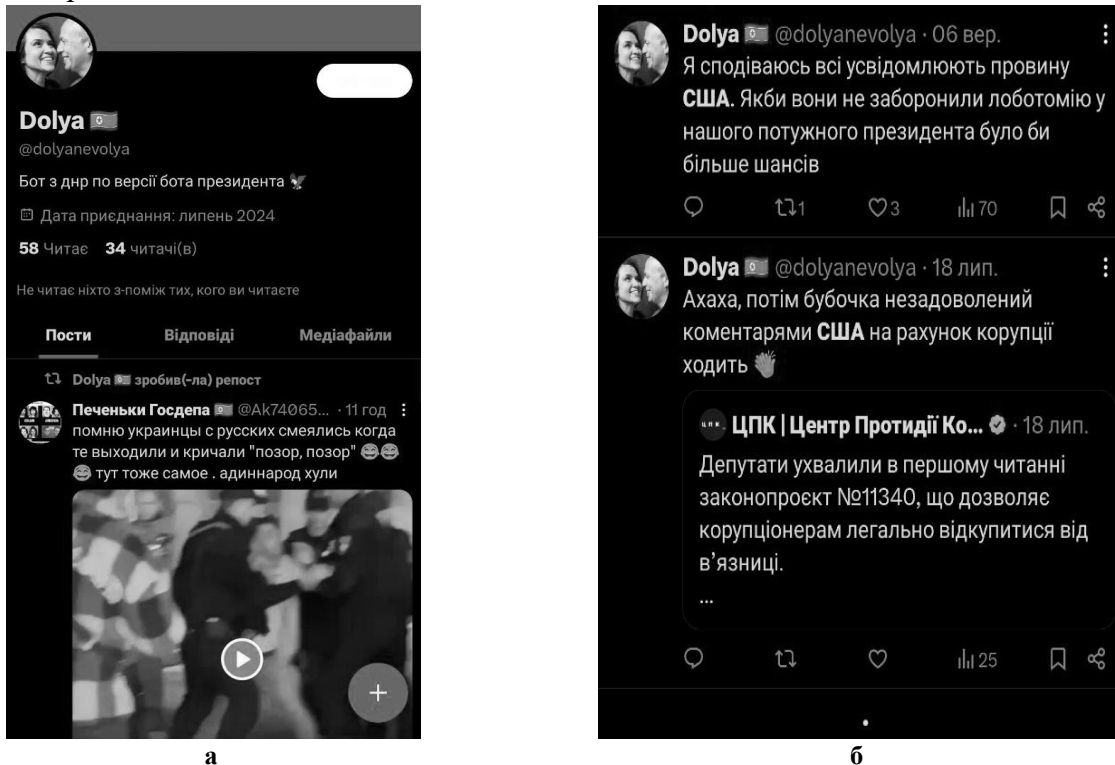

Рис. 1: а – твіттер-акаунт Dolya; б – публікації твіттер-каналу Dolya [1]

Чому виникли та поширилася такі акаунти? На це запитання можна відповісти з погляду московських провалів на українському фронті, що мотивує їх пропагандистську машину працювати на **дискредитацію української армії та населення**. Водночас основною мотивацією стають численні відео та пости щодо можливих неправових дій територіальних центрів комплектування (ТЦК), і ця тема набула популярності серед населення через низку причин. По-перше, оскільки фаза повномасштабного вторгнення уже триває майже 3 роки, російській пропагандистській машині набагато легше впливати на думки громадян України. По-друге, через продовження воєнного стану в державі створюється ситуація закритого кордону та проведення мобілізаційних заходів, що викликає обурення населення.

Тому зрозуміти логіку використання новітньої пропагандистської парадигми «Україна – Північна Корея» чи «Україна – Парагвай» можна через призму питання проведення мобілізаційних заходів на території України. Тому у 2023 році московськими журналістами було зроблено та проведено пропагандистську кампанію про 100-відсоткову можливість для українського майбутнього завершити фазу повномасштабного вторгнення через корейський чи парагвайські сценарії. У газеті «Взгляд», було видано матеріал, який пояснює проблеми «неефективної мобілізації в Україні» через призму кейсу війни в Парагваї, використовуючи вже аксіомний вислів путінської пропаганди – «до останнього українця» [2].

Відповідно до цього матеріалу, київський режим президента Зеленського схожий за своєю природою до режиму президента Франциско Лопеса в Парагваї. Аналізуючи цей матеріал, можна спостерігати використання кейсу культу особистості Лопеса у XIX ст. у порівнянні з президен-

том Зеленським та його «рейтинговою проблемою» в Україні. Автор статті у газеті «Взгляд» зазначає: «Очевидно, що Зеленський діє так само, як і парагвайський фюрер. Вони женуть на забій свій народ, прикриваючись націоналістичними гаслами... Спочатку нинішнє маріонеткове керівництво України відправляє на фронт чоловіків призовного віку, розширивши його з 17 до 65 років, потім мобілізує підлітків, створивши якийсь “зеляюгенд”, а потім бадьорим кроком на фронт замарширують жіночі батальйони смерті...» [2]. Як видно з цієї частини тексту, так званий парагвайський сценарій, який нібито загрожує Україні Зеленського, є нічим іншим, як типовою антиукраїнською пропагандою з використанням аналогій «Україна – фашизм». Проаналізувавши цю статтю, можна зрозуміти головну причину, чому антиукраїнська кампанія стала такою популярною серед українського населення, а саме через підняття болючої теми загибелі українських захисників на війні, яка продовжується.

У соцмережі Твіттер на прикладі новоствореного у липні 2024 року акаунту Dolya, окрім перепосту новин про «свавілля ТЦК», «бусифікацію» та прирівняння злочинів путінського режиму до подій на відео, що дискредитують Збройні Сили України і територіальні центри комплектування, можна також побачити й використання парадигми «Україна – Корея» [1]. Варто також зазначити, що не лише цей акаунт, а й інші зі схожими назвами та використанням прапорів Парагваю чи Північної Кореї у більшості випадків постять інформацію про нібито величезний вплив США на «маріонеткову владу президента Зеленського», порушуючи болючі та доволі поширені в Україні для обговорення теми: проблеми корупції, мобілізації та війни загалом.

Водночас, окрім твітер-ботів, для поширення «Парагвайського сценарію» використовуються й відомі українські блогери, які будували свій образ як блогера-жартівника, модниці, але а ж ніяк не блогера-політтехнолога. Нас цікавить кейс 2024 року, коли блогерка із Дніпра Владислава Роговенко (учасниця популярного українського ток-шоу «Від пацанки до панянки»), маючи велику аудиторію в соцмережах Інстаграм і ТікТок, поширювала наратив «Україна – Парагвай» і «Зеленський – Лопес» [3]. Маючи аудиторію 30 тис. підписників, Роговенко, яка зараз живе у США, після масованої атаки РФ на Україну 8 липня заявила в інстаграмі, що у війні Росії проти України винна влада двох країн. Зокрема, вона назвала Президента України Володимира Зеленського «клоуном» та закликала його «домовлятися про мир». Також вона почала поширювати тези: «повномасштабна війна між Україною та Росією нагадує події, що сталися у латиноамериканській країні у ХХ столітті – все це нагадує парагвайську війну... Досить безневинних смертей і цього жаху» [3].

а

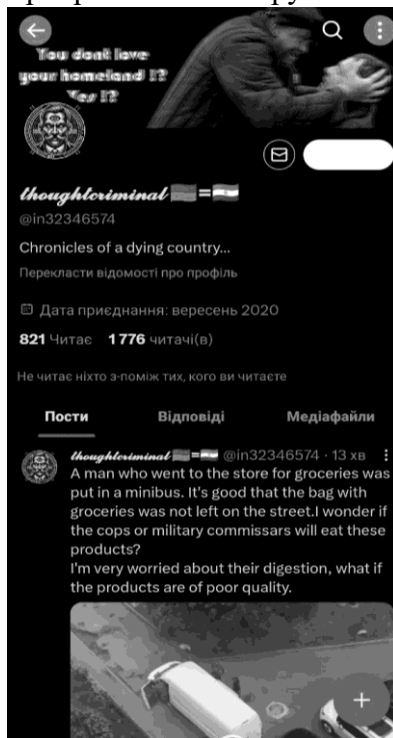

б

Рис. 2: а – інстаграм-історія Владислави Роговенко; б – інстаграм-історія про Охматит [3]

Як можна побачити, парадигма новітньої московської пропаганди пронизує різні сфери українського інфопростору, що, безумовно, є деструктивним і в майбутньому може призвести до падіння довіри населення до інституту влади, а в найгіршому випадку – до небажання громадян України виступати за збереження державності.

Переходячи до **другого типу пропаганди (міжнародної), потрібно розглянути один із англомовних версій акаунтів**, що використовують вищезгаданий наратив «Україна – Парагвай». Вищезгаданий акаунт був створений раніше у 2020 році, але активним став лише у 2023 році, що співпадає з початком путінської кампанії «Зеленський – Лопес». Загрозливими для української пропаганди на Заході стають акаунти, які, ретранслюючи промосковські наративи щодо «свавілля ТЦК», «кровожерливості режиму Зеленського», **підривають український статус жертви війни в американському та європейському інфопросторах**. У випадку акаунту Thoughtcriminal, який займається доволі унікальною та загрозливою діяльністю для української пропаганди – поширенням наративу «Україна – диктатура». Цю парадигму можна спостерігати у твіттах про свавілля ТЦК, які нібито викрадають людей з вулиць та магазинів, використовуючи суто радянсько-російську термінологію «воєнний комісар» (military commissar). Тобто споживачі цієї інформації у Штатах чи в ЄС можуть потрапити у пастку дезінформації, що «грає на руку» і путінському режиму, і антиукраїнським настроям, які вже довгий час існують у США серед ультраправих і лівих груп.

а

б

Рис. 3: а – твіттер-акаунт Thoughtcriminal; б – пости автора акаунту [4]

Отже, можна сказати, розроблені московською пропагандою методички «Україна – Корея» та «Україна – Парагвай» активно транслиуються як на український, так і на західний інфопростір, що можна спостерігати на розглянутих вище твіттер- та інстаграм-акаунтах. Поширеність вищезгаданих наративів серед суспільства доводить, що українській пропагандистській машині потрібно проводити більш якісну контрпропаганду з використанням тих самих ботів у соцмережах Твіттер чи Інстаграм.

Abstract. Considering the Ukrainian and Russian media, the article aims to: firstly, consider and analyze the «Ukraine – North Korea» and «Ukraine – Paraguay» paradigms; secondly, consider the influence of the Kremlin’s agents on the spread of this paradigm through Twitter bots and bloggers; thirdly, consider and analyze the impact of this paradigm on the information space in Ukraine and abroad.

Keywords: Ukraine, North Korea, propaganda, Paraguay, war.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Твіттер акаунт *Dolya*. URL: <https://x.com/dolyanevolya?t=j1b7fd-8UEe0S6dE-XIgxg&s=09>
2. Миркин С. Украинских мужчин ждет судьба парагвайских, *Взгляд*. 12.09.2023. URL: <https://vz.ru/opinions/2023/9/12/1229530.html>
3. Подать А. Парагвайский сценарий: известную блогерку высмеяли и раскритиковали за ее пророчество массовой гибели мужчин в Украине. *Informator.ua*. 12.07.2024. URL: <https://informator.ua/ru/paragvayskiy-scenariy-izvestnuyu-bloggerku-vysmeyali-i-raskritikovali-za-ee-prorochestvo-massovoy-gibeli-muzhchin-v-ukraine>
4. Твіттер-акаунт *Thoughtcriminal*. URL: <https://x.com/in32346574?t=Tqgq-pmcfawdIK5FEcKDoQ&s=09>

УДК 328.185:351/354.08](477):061.1ЄС

ПРОБЛЕМАТИКА КОРУПЦІЇ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ТА ЗАРУБІЖНІЙ НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ

А. А. Приліпко, О. П. Іваницька

Анотація. У дослідженні пропонується аналіз ступеня вивченості проблематики корупції у вітчизняній та зарубіжній літературі, провідних наукових підходів до її дефініції, політичної концептуалізації проблематики протидії корупції у публічній службі. Методологічною основою роботи є логіко-правовий метод, принцип історизму, методи: узагальнення, порівняльний, аналізу та синтезу. Принцип історизму допомагає з'ясувати витoki корупційних діянь та роль держави у її протидії. Порівняльний аналіз політико-правових механізмів слугує виявленню недоліків у чинних законах та регуляторних актах щодо боротьби з корупцією. Дослідження в цій царині розширює теоретичні знання про корупцію та її протидію, створюючи нові концепції і моделі для подальших наукових антикорупційних розробок у сфері публічної адміністрації і права.

Ключові слова: Україна, корупція, Європейський Союз, публічна служба, протидія.

Вступ. Корупція та її безпосередні прояви – це прямі виклики та безпосередні перешкоди на шляху демократичного реформування як місцевого самоврядування, так і державного управління в Україні. Наразі ми реально спостерігаємо недосконалість у демократичній системі публічного управління, яка наявна в умовах взаємозалежності економіки та політики, що призводить до зрощення бізнесу і влади. Таке поєднання інтересів створює передумови проявів у державі корупції. Водночас вітчизняні політики, науковці та представники міжнародних організацій доводять, що у нашій державі спостерігається небезпечна тенденція до зростання масштабів корупції. З огляду на це Україна у світовій спільноті все ще сприймається як корумпована держава, яка не може забезпечити нормальну роботу відповідних інституцій – це стосується переважно публічного адміністрування та правосуддя.

Актуальність питання протидії корупції в Україні значно зросла у контексті взаємодії з Європейським Союзом та майбутнього вступу до цієї організації. Вирішення проблематики корупції на різних рівнях державного управління – одна з ключових умов для набуття повноправного членства в Європейському Союзі. ЄС наголошує на значущості ефективної боротьби з корупцією як на національному, так і на місцевому рівнях, що є важливим складником забезпечення прозорості, підзвітності та верховенства права в країні.

Метою нашої розвідки є вивчення сучасних наукових політико-правових підходів до корупції, її трактування у зарубіжній і вітчизняній науковій літературі та з'ясування політичної концептуалізації антикорупції.

Вітчизняна політологічна наука має серйозний доробок із теоретико-методологічних засад явища корупції, причин її існування, політико-правових механізмів її протидії, аналізу й досвіду боротьби з корупцією в Європейському Союзі та інших країнах. У сучасному науковому дискурсі України з питань публічного управління та адміністрування проблематика корупції досліджується насамперед шляхом аналізу нормативно-правових механізмів функціонування державних органів. Серед науковців, які активно вивчають цю тему, можна зазначити В. Мартиненка, В. Авер'янова, С. Дубенка, В. Бакуменка, М. Мельника, О. Прохоренка, Т. Мотренка, В. Олуйка, Н. Нижник, О. Катюкова, В. Солових, О. Чебана та інших.

Основна частина. Протягом останніх кількох десятиліть корупція стала об'єктом інтенсивного теоретичного та емпіричного дослідження, що спричинило появу безлічі різноманітних і